

Får flere fiktive forfattere

Reportasjene om den hyperproduktive forskeren Karimi benyttes av professor Ole Gjølberg til å fremføre skepsis mot «open access»-tidsskrifter, som har åpen lesetilgang (OA).

Gjølberg synes mistenksom overfor både OA-modellen og et par navngitte tidsskrifter.

De har begge passert faglige nåløyne hos UHRs publiseringsutvalg, DOAJ (en database over OA-tidsskrifter) og Web of Science. Mye tyder altså på at tidsskriftenes kvalitet og kvalitetssikring er på plass.

Når det gjelder hvem som oppgis som forfattere, har ikke tidsskriftene mulighet til å drive kontroll - de må forholde seg til hva forfatterne selv oppgir. Vi vet at det i mange miljøer er krav om at personer i spesielle posisjoner hører med på forfatterlisten.

Dette er problematisk, men har ingen ting med open access eller ikke å gjøre. Når man, som i Norge, belønner forskere for antallet publikasjoner, må man regne med at noen utnytter systemet ved å rapportere et høyt antall publika-

sjoner uten bakgrunn i realiteter. Dersom det finnes evalueringsregimer som vektlegger det å ha utenlandske medforfattere, er det regningsvarende for norske forfattere å stille sitt navn til disposisjon - det gir penger på budsjettet for den norske forskeren.

Endringene i det norske finansieringssystemet som kom i statsbudsjettet i høst, belønner det å ha utenlandske medforfattere og medforfattere fra andre institusjoner. Vi må regne med at antallet fiktive forfattere vil stige i tiden som kommer. Det er det all grunn til å være bekymret over. Men det har ingen ting med open access å gjøre.

Jan Erik Frantsovåg, Open Access-rådgiver ved Universitetsbiblioteket, UiT Norges arktiske universitet